TIESAS RĪKOJUMS (astotā palāta)

2009. gada 20. novembrī *

Lieta C-278/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 68. un 234. pantam, ko *Tribunal de grande instance de Paris* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 6. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 16. jūlijā, tiesvedībā

Olivier Martinez,

Robert Martinez

pret

MGN Ltd.

* Tiesvedības valoda — franču.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja K. Toadere [*C. Toader*] (referente), tiesneši P. Kūris [*P. Kūris*] un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.) 2. panta un 5. panta 3. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts prāvā starp Martinesiem [*Martinez*], dzīvojošiem Francijā, un sabiedrību *MGN Ltd* (turpmāk tekstā — "*MGN*"), kas reģistrēta Apvienotajā Karalistē, par tiesas, kuras jurisdikcijā ir prasība sakarā ar atbildību, ko viņi ir cēluši pret *MGN Ltd*, noteikšanu.

Atbilstošās tiesību normas

3 EKL 61. pantā ir noteikts:

"Lai pakāpeniski radītu telpu, kurā valda brīvība, drošība un tiesiskums, Padome:

[..]

c) paredz pasākumus attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kā paredzēts [EKL] 65. pantā;

[..]."

4 Regulas Nr. 44/2001 2. pantā ir paredzēts:

"1. Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā.

2. Uz personām, kuras nav tās dalībvalsts pilsoņi, kurā atrodas to domicils, attiecas jurisdikcijas normas, ko piemēro attiecīgās valsts pilsoņiem.”

5 Regulas Nr. 44/2001 5. panta 3. punktā ir noteikts:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt:

[..]

3) lietās, kas attiecas uz kaitējumu vai neatļautu rīcību, tās vietas tiesā, kur kaitējums noticis vai varējis notikt;

[..].”

Pamata prāva un prejudiciālais jautājums

6 2008. gada 28. augustā Martinesi iesūdzēja *MGN Tribunal de grande instance de Paris*, prasot pēdējai piespriest samaksāt viņiem zaudējumu atlīdzību. Savā pieteikumā viņi apgalvo, ka ir aizskartas viņu tiesības uz personas neaizskaramību, ievietojot tekstus un fotogrāfijas interneta tīmeklī šīs sabiedrības veidotā mājas lapā.

7 *MGN* cēla iebildumu par šīs tiesas kompetences neesamību, atsaucoties uz Regulas Nr. 44/2001 2. pantu un 5. panta 3. punktu. Šī sabiedrība uzskata, ka, ja kaitējumu ir nodarījusi publikācija presē, ir jāuzskata, ka kaitējums ir nodarīts visās vietās, kur šī publikācija ir izplatīta. Līdz ar to, ja informācijas nesējs ir interneta tīmeklis, kurš tā tehnisko īpašību dēļ ir vispārpieejams un ar to var iepazīties no jebkuras dalībvalsts, tāds kaitējums kā pamata prāvā notikušais var tikt uzskatīts par tādu, kas noticis vienas dalībvalsts teritorijā, tikai tad, ja pastāv pietiekama, būtiska vai nozīmīga saikne ar minēto teritoriju. Šajā lietā nav pastāvējusi pietiekama saikne starp apstrīdēto publicēšanu tīmeklī un apgalvoto kaitējumu Francijas teritorijā.

8 Prasītāji pamata prāvā uzskata, ka piesaiste Francijas teritorijai izriet no tā, ka Olivjē [*Olivier*] Martiness ir francūzis, ka prāvas fakti ir notikuši Francijā, ka tie ir interesanti tieši Francijas sabiedrībai un var gūt atbalsi šajā teritorijā. Viņi piebilst, ka, lai gan inkriminētais raksts, kurš tika izplatīts internetā, ir uzrakstīts angļu valodā, tas ir viegli saprotams Francijas sabiedrībai.

9 Tā kā atbilde uz jautājumu, kuras valsts tiesas jurisdikcijā ir tajā iesniegtās prāvas izskatīšana, skaidri neizriet no Regulas Nr. 44/2001 2. panta un 5. panta 3. punkta,

Tribunal de grande instance de Paris nolēma apturēt lietas izskatīšanu un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [..] Regulas Nr. 44/2001 [..] 2. pants un 5. panta [3. punkts] ir jāinterpretē tādējādi, ka tie dalībvalstij piešķir jurisdikciju attiecībā uz prasību, kas uzsākta sakarā ar tiesību uz personas neaizskaramību aizskārumu, kas varētu būt noticis, ievietojot tīmeklī informāciju un/vai fotogrāfijas interneta mājas lapā, ko citā dalībvalstī veido sabiedrība, kas atrodas šajā otrajā dalībvalstī vai vēl citā dalībvalstī, kas katrā ziņā nav pirmā dalībvalsts:

— vai nu vienīgajam nosacījumam esot tādam, ka ar šo interneta mājas lapu var iepazīties no pirmās valsts;

— vai arī tikai tad, ja starp kaitējumu un šīs pirmās valsts teritoriju pastāv pietiekama, būtiska vai nozīmīga saikne, un šajā otrajā gadījumā, ja šī saikne var izrietēt:

— no savienojumu no šīs pirmās dalībvalsts ar strīdīgo mājas lapu skaita nozīmīguma absolūtos skaitļos vai attiecībā pret visiem savienojumiem ar minēto mājas lapu,

— no personas, kas sūdzas par tās tiesību uz personas neaizskaramību aizskārumu, vai, vispārīgāk, aizskarto personu dzīvesvietas vai attiecīgi pilsonības,

— no valodas, kurā ir izplatīta apstrīdētā informācija, vai no jebkura cita elementa, kas var pierādīt mājas lapas veidotāja gribu vērsties īpaši pie šīs pirmās valsts sabiedrības,

— no vietas, kurā ir notikuši norādītie fakti un/vai izdarīti fotouzņēmumi, kas, iespējams, ievietoti tīmeklī,

— no citiem kritērijiem [?]"

Par Tiesas kompetenci

10 Saskaņā ar Reglamenta 92. panta 1. punktu, ja Tiesas kompetencē acīmredzami nav izskatīt attiecīgo prasības pieteikumu vai ja prasības pieteikums ir acīmredzami nepieņemams, Tiesa pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas un, neveicot tālākas procesuālās darbības, var pieņemt attiecīgu motivētu rīkojumu.

11 Ir jānorāda, ka *Tribunal de grande instance de Paris*, iesniedzot lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu. Tā kā šis līgums nav spēkā esošs, ir jākonstatē, ka pašreizējā Kopienu tiesību stāvoklī lūgums ir jāuzskata par iesniegtu, pamatojoties uz EKL 68. un 234. pantu.

12 Saskaņā ar EKL 68. panta 1. punktu 234. pants atbilstoši Līguma IV sadaļai ir piemērojams, ja jautājums par tādu Eiropas Kopienas iestāžu aktu interpretāciju, kas pieņemti, pamatojoties uz šo sadaļu, ir radies sakarā ar kādu lietu, ko izskata kādas valsts tiesa, kuras nolēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību sistēmu nevar pārsūdzēt.

13 Šajā lietā lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Regulas Nr. 44/2001, kas tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 61. panta c) punktu, kas atrodams EKL trešās daļas IV sadaļā, interpretāciju. Šādos apstākļos tikai viena valsts tiesa, kuras nolēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību sistēmu nevar pārsūdzēt, var lūgt Tiesu izlemt jautājumu par šīs regulas interpretēšanu.

14 Šajā gadījumā ir skaidrs, ka *Tribunal de grande instance de Paris* pieņemtos lēmumus pamata prāvā saskaņā ar iekšējām tiesībām var pārsūdzēt.

15 Tādējādi, tā kā Tiesā nav vērsusies valsts tiesa, kas atbilstu EKL 68. panta 1. punktā norādītajiem kritērijiem, tai nav kompetences lemt par Regulas Nr. 44/2001 interpretāciju.

16 Tā rezultātā ir piemērojams Reglamenta 92. panta 1. punkts un ir jākonstatē, ka Tiesas kompetencē acīmredzami nav spriest par *Tribunal de grande instance de Paris* uzdotajiem jautājumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

17 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Eiropas Kopienu Tiesas kompetencē nav atbildēt uz jautājumu, kuru *Tribunal de grande instance de Paris* ir uzdevusi lietā C-278/09.

[Paraksti]